

помолиха Паисия да затвори спорната черкова, додѣто се рѣшеше дѣлото по нея отъ надлежнитѣ власти. Митрополитѣ не стори нито едното нито другото.

На заранѣта, 30 ноември, по случай празника Св. Андрей, битвата се поднови, по свирѣпа, но по-побѣдоносна. Додѣто млади и буйни гърчета се биеха съ българскитѣ ученици въ самата черква, стари гърци тумпатери, на пангаря, нападаха съ думи нѣкои отъ българскитѣ първенци. Единъ пришълецъ тесалецъ извика, че българитѣ роби били на гърцитѣ и роби щѣли да останатъ. Другъ чуждоподаненъ елинъ се провикна, че сабя ще припаше, за да защити правата на гръцкия народъ. Една благоразумна храбростъ изкупи обаче тия неблагоприятни думи на гърцитѣ. Тѣ се оттеглиха. И не само апостолѣтъ, но и другото черковно пѣние се свърши оня день по-вече на български.

Борбата се прѣмѣсти отъ черковата въ самия градъ. Едно безподобно врене и кипене облада всичкитѣ му православни жители. Работата трѣбваше да се свърши, скоро и миролюбиво, другояче можеше да се очаква кървопролитие. Тя се прѣпрати въ Цариградъ, до Портата отъ една страна, до Патриаршията, отъ друга. И всички, наежени, съ нетърпѣние чакаха присждата, която трѣбваше да дойде отъ столицата.

Тая присжда не се забави. Въ сжбота, на 12 декември, пристигна въ Пловдивъ едно патриаршеско писмо, съ което се даваше едно доста своеобразно рѣшение на въпроса, подигнатъ отъ биткитѣ станали въ Св. Богородица. Като се боеше, види се, да не се каже, че жертвува всецѣло една гръцка черква и като се възползуваше отъ проше-нието, подадено прѣзъ мартъ 1858, и съ което пловдивскитѣ българи просѣха да се чете по старо-български въ двѣ черкви, Патриаршията позволяваше — по настояването на Портата и съвѣта на руското посолство — да се чете на български въ двѣ черкви, Св. Богородица и Св. Димитъръ, но само по извѣстенъ редъ. Трѣбваше или и въ двѣтѣ тия черкви да се чете постоянно отъ едната страна по гръцки, отъ другата по славянски, а да се служи веднажъ по славянски, а другъ пжтъ по гръцки, или въ една недѣля да се чете и пѣе всичко по гръцки въ едната, всичко по славянски въ другата, а слѣдующата недѣля тамъ, дѣто се е служило